

[Oluf Pedersen.]

ogsaa til Skade for Producenterne. Jeg saa da ogsaa for nylig i et stort Venstreblad, at man i Sverige er kommet endnu længere ind i Landbrugsordninger, og Bladet fortalte, at man havde opnaaet et endnu slettere Resultat, end Tilfældet har været her i Landet. Til Gengæld hørte jeg i Radioen for et Par Dage siden Larsen-Ledet fortælle, at Frihed — det drejede sig netop om Ordningerne — var Planløshed. Han var aabenbart slet ikke klar over — og det er der maaske ogsaa Medlemmer af Rigsdagen, som ikke er —, at Naturen er planmæssig, og at det er Politikerne, der laver Kaos.

For 6 Aar siden fik vi fastsat en Kornpris paa henvend 13 Kr., Afgift paa Smør og Margarine — den sidste er heldigvis nu ophævet — og desuden Afgift paa Kreaturer og Svineregulering for Eksportvin og en kunstigt ansat Hjemmepris. Dette Indgreb i Produktionen har vist sig stadig at nødvendiggøre stærkere Indgreb, og det mener jeg er et Bevis for, at det er uheldigt. Det er en Politik, som, hvis man fører den ud i dens Konsekvens, skal ende galt. Dertil maa saa føjes, at Rigsdagen nu engang ikke kan have Begreb om, hvordan Landbrugsproduktionen skal reguleres. Ja, man forfærdes endog, naar man f. Eks. læser, hvad selve Formanden for Mejeriorganisationerne tillader sig — regne rigtigt kan han i alt Fald ikke —, og den Diskussion om Produktionsprisen for Smør, som er ført her i Folketinget, viser, at ærede sagkyndige Medlemmer overgaar hinanden i Usaglighed. Den teoretiske Ko er virkelig, som Formanden antyder, kun en Diskussions-Ko.

Det siges her i Betænkningen, at Produktionsprisen for 1 kg Smør er 3 Kr. 72 Øre. Jeg skylder dog at bemærke, at denne besynderlige Paastand skyldes det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen. Produktionsprisen er forskellig for hver Ejendom, for hver Ko og for hvert Kilogram Smør fra denne Ko. Jo højere man sætter Smørprisen, jo dyrere bliver det at leve, og jo mere stiger Produktionsprisen for hvert Kilogram Smør. Ophævede man Ordnings-Politikken og anden Prisforfalskning, som Politikerne har lavet eller opretholdt, faldt Produktionsprisen til henvend det halve og gjorde det tilmed, uden at Eksportprisen faldt. Derfor er det helt forkert, hvis Landbruget mener, at det har Interesse i Prisforfalskningen. Den skader baade Arbejder og Bonde, gavner Monopoler og Særrettigheder og øger den falske Kapital.

Naar det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen i Dag kræver 3 Kr. 72 Øre pr. kg

Smør — det vil sige, at Rigsdagen skal forbyde den jævne Mand at spise dette herlige Produkt, som om det var giftigt ligesom Spiritus —, bør det erindres, at Koholdets Rentabilitet ikke maa forveksles med Landbrugets. Jeg sad i Gaar og læste i Landøkonomisk Driftsbureaus Beretninger. Man gør op, at i de sidste 5 Aar har der været et Underskud af 56 Kr. pr. Ko. Men ingen vil benægte, at uden de underskudgivende Køer havde Landbruget givet et daarligere Resultat, end sket er.

Lad mig ogsaa nævne, at der i 1919—20 efter Landøkonomisk Driftsbureaus Beretning var et Underskud paa 161 Kr. pr. Ko. Saa stort et Underskud har man aldrig naaet siden. Men samtidig var Landbrugets Forrentningsprocent i det samme Aar, 1919—20, 11,7, og saa højt er Forrentningsprocenten heller aldrig kommet op. Altsaa i det Aar, da man havde det største Underskud pr. Ko, havde man samtidig den højeste Forrentningsprocent for Landbruget. Og det mærkelige er, at dette ikke var tilfældigt. Aarsagen var jo den, at jo højere de Produkter betales, som der fodres med, jo højere Løn Landmanden faar for sit Arbejde med at saa, høste, fodre og malke, desto større Underskud giver Køerne.

Ærede Medlemmer vil derfor forstaa, at denne Lovgivning hviler paa et uholdbart Grundlag. Ikke blot er Prisforfalskningen ingen Statsopgave, men den skader Forbrugerne uden at gavne Producenterne, i alt Fald kun et Faatal, saaledes at det maa siges, at den er samfundsskadelig. Dengang man trods min Advarsel gik ind i Ordning-Politikken, nøjedes jeg dog ikke med moralske og økonomiske Advarsler, men jeg opfordrede Regering og Rigsdag til at sætte ind mod varefordyrende Skatter og Renter, og jeg synes den Dag i Dag, at jeg havde Ret dengang. Regeringen har siden den Tid ophævet Margarineskatten, og jeg er glad ved, at Regeringen har lovet, at vi aldrig skal se den igen. Men i øvrigt er Ordningerne jo bibeholdt, og Skatterne og Renterne er jo ogsaa bevaret.

Jeg maa meget beklage, at de Ændringsforslag, der er stillet, er en Forringelse af Ministerens Forslag, derved at den kunstigt ansatte Smørpris er hævet 20 Øre pr. kg, helt op til 3 Kr. Naturligvis glæder jeg mig som andre her i Landet over en god Eksportpris for Smør, men det er kortsynet kunstigt at forhøje Prisen i Danmark, og naar man ad denne Vej nu yderligere sætter Mælkeprisen op med 2 Øre pr. l, maa det meget beklages. Der vil følgelig blive solgt mindre Smør og Mælk. Jeg har nok set, at